KOHTUJURISTI ETTEPANEK
JÁN MAZÁK
esitatud 16. septembril 2010 [1]

I. Sissejuhatus

1. Bundesgerichtshof (Saksamaa ülemkohus) esitas oma 14. veebruari 2008. aasta määrusega, mis saabus Euroopa Kohtusse 20. märtsil 2008, Euroopa Kohtule EÜ artikli 234 alusel eelotsusetaotluse, mis käsitles nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta [2] (edaspidi „määrus nr 510/2006") tõlgendamist.

2. Eelotsusetaotlus esitati Bayerischer Brauerbund eV (edaspidi „Bayerischer Brauerbund") ja Bavaria NV (edaspidi „Bavaria") vahelises kohtuvaidluses, mis puudutab Bavaria õigust sõna „Bavaria" sisaldava rahvusvahelise kaubamärgi jätkuvale kaitsele ja kasutamisele Saksamaal, võttes arvesse asjaolu, et nimi „Bayerisches Bier" on nõukogu 28. juuni 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1347/2001, millega täiendatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1107/96 (geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimise kohta nõukogu määruse (EMÜ) nr 2081/92 artiklis 17 sätestatud korras) lisa [3] (edaspidi „määrus nr 1347/2001"), alusel registreeritud alates 5. juulist 2001 kaitstud geograafilise tähisena.

3. Eelotsusetaotluse esitanud kohus palub sisuliselt juhtnööre selle kohta, kuidas teha kaitstud geograafilise tähise ja rahvusvahelise kaubamärgi vahelise vastuolu korral kindlaks, kas kaitstud geograafilisel tähisel „Bayerisches Bier" on vanemus Bavaria kaubamärgi ees, mis tähendab, et selle kaubamärgi kaitse võidakse tühistada.

4. Seetõttu soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, millised ühenduse õigusnormid on kohaldatavad kaubamärgi ja kaitstud geograafilise tähise, nagu „Bayerisches Bier", mis on registreeritud nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 (põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta) [4] (edaspidi „määrus nr 2081/92") artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korra kohaselt, vahelise vastuolu korral ja eelkõige, millisest hetkest lähtudes tuleb hinnata kõnealuse kaitstud geograafilise tähise vanemust.

1 – Algkeel: inglise.
2 – ELT L 93, lk 12.
3 – EÜT L 182, lk 3; ELT eriväljaanne 3/33, lk 97.
4 – EÜT L 208, lk 1; ELT eriväljaanne 3/13, lk 4.

5. Käesolev kohtuasi on tihedalt seotud ja kattub osaliselt kohtuasjaga C-343/07: Bavaria ja Bavaria Italia, [5] milles esitasin ettepaneku 18. detsembril 2008 ja milles kohus langetas otsuse 2. juulil 2009.

II. Õigusraamistik

A. *Määrus nr 2081/92*

6. Määruse nr 2081/92 eesmärk on kehtestada ühenduse eeskirjad, millega kaitstakse teatavate põllumajandustoodete ja toiduainete registreeritud päritolunimetusi ja geograafilisi tähiseid, kui on olemas seos toote või toiduaine omaduste ja geograafilise päritolu vahel. Selle määrusega on ette nähtud geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste registreerimine ühenduse tasandil, millega tekib kaitse kõikides liikmesriikides.

7. Määruses nr 2081/92 on kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise registreerimiseks ette nähtud nii tava- kui ka lihtsustatud kord.

8. Kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise tavakorras registreerimist reguleerivad määruse nr 2081/92 artiklid 5, 6 ja 7. Määruse artikli 6 lõige 2 sätestab:

„Kui lõike 1 kohaldamisel jõuab komisjon järeldusele, et nimetus vastab kaitse saamise tingimustele, avaldab ta Euroopa [Liidu] Teatajas taotleja nime ja aadressi, toote nimetuse, taotluse põhipunktid, viited toote ettevalmistamist, tootmist ja valmistamist reguleerivatele riiklikele sätetele ning vajaduse korral otsuse põhjendused."

9. Kaitstud geograafiliste tähiste ja kaitstud päritolunimetuste registreerimise lihtsustatud kord, mida kohaldatakse nimetustele, mis olid määruse nr 2081/92 jõustumise kuupäeval juba kasutuses, on sätestatud määruse artiklis 17, mis näeb ette järgmist:

„1. Kuue kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist teatavad liikmesriigid komisjonile seaduslikult kaitstud nimetused või liikmesriikides, kus kaitsesüsteem puudub, kasutamise käigus kehtestatud nimetused, mida liikmesriigid soovivad registreerida vastavalt käesolevale määrusele.

5 – EKL 2009, lk I-5491.

2. Komisjon registreerib artiklis 15 sätestatud korras lõikes 1 osutatud nimetused, mis vastavad artiklite 2 ja 4 tingimustele. Artiklit 7 ei kohaldata. Üldnimetusi siiski ei lisata.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud tootemarkide nimed tunnistatakse kehtetuteks.

3. Liikmesriigid võivad säilitada lõike 1 kohaselt edastatud nimetuste riikliku kaitse kuni asjakohase otsuse tegemiseni või registreerimiseni."

Käesolevat lõiget kohaldatakse ka siis, kui tootemargi nime registreerimise taotlus on esitatud enne artikli 6 lõikes 2 sätestatud registreerimistaotluse avaldamise kuupäeva, tingimusel et avaldamine toimus enne tootemargi nime registreerimist.

10. Määruse nr 2081/92 artikkel 13 piiritleb registreeritud nimedele tagatava kaitse ulatuse.

2. Võttes asjakohaselt arvesse ühenduse õigusakte, võib vaatamata päritolunimetuse või geograafilise tähise registreerimisele jätkata ühele artiklis 13 osutatud olukorrale vastava tootemargi nime kasutamist, kui nimi oli registreeritud heas usus enne päritolunimetuse või geograafilise tähise registreerimistaotluse esitamise kuupäeva, kui ei ole alust tootemargi nime kehtetuks tunnistada või tühistada vastavalt 21. detsembri 1988. aasta esimese nõukogu direktiivi 89/104/EMÜ (kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artikli 3 lõike 1 punktides c ja g ning artikli 12 lõike 2 punktis b sätestatud põhjustel.

11. Määruse nr 2081/92 artikkel 14 reguleerib ühelt poolt kaitstud päritolunimetuste või kaitstud geograafiliste tähiste ja teiselt poolt kaubamärkide vahelisi suhteid. Kõnealuse artikli algredaktsioonis on sätestatud:

„1. Kui päritolunimetus või geograafiline tähis registreeritakse vastavalt käesolevale määrusele, lükatakse tagasi avaldus tootemargi nime registreerimiseks, kui see vastab mõnele artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega, tingimusel et tootemargi nime registreerimise taotlus on esitatud pärast artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäeva.

3. Päritolunimetust või geograafilist tähist ei registreerita, kui tootemargi nime mainet ja tuntust ning kasutamise aega arvesse võttes võib registreerimine eksitada tarbijat toote tegeliku määratluse osas."

B. *Määrus nr 692/2003*

12. Määruse nr 2081/92 artiklit 14 muudeti nõukogu määrusega (EÜ) nr 692/2003,[6] mis jõustus 24. aprillil 2003.

13. Määruse nr 692/2003 põhjenduses 11 on selle kohta märgitud:

„[Intellektuaalomandi õiguste kaubandusaspektide lepingu] artikli 24 lõiget 5 ei kohaldata üksnes registreeritud või taotletud kaubamärkide suhtes, vaid samuti juhtudel, kui õigused kaubamärkidele on saadud kasutamise teel enne määratletud kuupäeva, eelkõige enne nimetuse päritoluriigis kaitse alla võtmise kuupäeva. Määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 14 lõiget 2 tuleks seetõttu muuta: praegu määratletud kontrollpäev tuleks muuta päritoluriigis kaitse alla võtmise kuupäevaks või geograafilise tähise või päritolunimetuse registreerimise taotluse esitamise kuupäevaks, olenevalt sellest, kas nimetus kuulub kõnealuse määruse artikli 17 või artikli 5 kohaldamisalasse; samuti tuleks kõnealuse määruse artikli 14 lõikes 1 esitatud kontrollpäev muuta esmaavaldamiskuupäeva asemel taotluse esitamise kuupäevaks."

6 – Nõukogu 8. aprilli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 692/2003, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT L 99, lk 1; ELT eriväljaanne 3/38, lk 454).

14. Määruse nr 2081/92, artikli 14 lõige 1, mida on muudetud määrusega nr 692/2003, on sõnastatud järgmiselt:

„Kui päritolunimetus või geograafiline tähis registreeritakse käesoleva määruse alusel, lükatakse tagasi igasugune sellise kaubamärgi registreerimise taotlus, mida taotletakse sama tüüpi toote jaoks ja mille kasutamine võib põhjustada mõne artiklis 13 osutatud olukorra, kui taotlus on tehtud pärast komisjonile päritolunimetuse või geograafilise tähise registreerimise taotluse esitamise kuupäeva.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuteks."

15. Peale selle tunnistati määrusega nr 692/2003 kehtetuks määruse nr 2081/92 artiklis 17 ettenähtud lihtsustatud kord. Kõnealuse määruse põhjenduses 13 on selle kohta öeldud:

„Määruse [...] nr 2081/92 artikliga 17 ettenähtud lihtsustatud kord juba kaitstud või liikmesriikides kasutamise käigus kehtestatud nimetuste registreerimiseks ei näe ette ühtegi vastuväidete esitamise õigust. Õiguskindluse ja läbipaistvuse huvides tuleks see säte välja jätta. Järjepidevuse huvides tuleks artikli 13

lõikes 2 osutatud viieaastane üleminekuperiood artikli 17 alusel registreeritud nimetuste puhul samuti välja jätta, ilma et see piiraks kõnealuse ajavahemiku ammendumist juba registreeritud nimetuste puhul."

16. Määruse nr 692/2003 artikli 1 punkt 15 sätestab:

„[Määruse nr 2081/92] [a]rtikli 13 lõige 2 ja artikkel 17 jäetakse välja. Siiski kohaldatakse kõnealuste artiklite sätteid jätkuvalt registreeritud nimetuste või selliste nimetuste suhtes, mille registreerimiseks on artiklis 17 osutatud korras esitatud taotlus enne käesoleva määruse jõustumist."

C. *Määrus nr 510/2006*

17. Määrus nr 2081/92, mida viimati muudeti nõukogu 14. aprilli 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 806/2003,[7] asendati lõplikult määrusega nr 510/2006, mis jõustus 31. märtsil 2006. aastal.

18. Määruse nr 510/2006 põhjendus 19 on sõnastatud järgmiselt:

„Käesoleva määruse jõustumise ajaks nõukogu […] määruse […] nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta alusel juba registreeritud nimetustele peaks laienema käesoleva määrusega sätestatud kaitse ning need tuleks automaatselt registrisse kanda. Lisaks tuleks ette näha üleminekumeetmed, mida kohaldatakse enne käesoleva määruse jõustumist komisjonile esitatud registreerimistaotluste suhtes."

19. Määruse nr 510/2006 artikkel 14 pealkirjaga „Suhted kaubamärkide, päritolunimetuste ja geograafiliste tähiste vahel" sätestab:

„1. Kui päritolunimetus või geograafiline tähis registreeritakse käesoleva määruse kohaselt, lükatakse tagasi avaldus sellise kaubamärgi registreerimiseks, mis vastab mõnele artiklis 13 osutatud olukorrale ja on seotud sama liiki tootega, kui kaubamärgi registreerimise taotlus on esitatud pärast komisjonile registreerimistaotluse esitamise kuupäeva.

Esimese lõigu sätteid rikkudes registreeritud kaubamärgid tunnistatakse kehtetuks.

[…]"

7 – Nõukogu 14. aprilli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 806/2003 konsulteerimiskorra kohaselt (kvalifitseeritud häälteenamusega) vastuvõetud nõukogu õigusaktides sätestatud rakendusvolituste kasutamisel komisjoni abistavaid komiteesid käsitlevate sätete kohandamise kohta otsusega 1999/468/EÜ (ELT L 122,lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 301).

III. Asjaolud, kohtumenetlus ja eelotsuse küsimused

20. Bayerischer Brauerbund on Saksa ühing, mille eesmärk on kaitsta Baieri õlletootjate ühiseid huve. Amtsgericht Müncheni (Müncheni esimese astme kohus) sertifikaadi põhjal pärineb ühingu põhikiri 7. detsembrist 1917. Bayerischer Brauerbund on registreeritud kollektiivkaubamärkide „Genuine Bavarian Beer" (aastast 1958), „Bayrisch Bier" ja „Bayrisches Bier" (aastast 1968) ning ka „Reinheitsgebot seit 1516 Bayrisches Bier" (aastast 1985) omanik.

21. Äriühing Bavaria on rahvusvahelisel turul tegutsev Madalmaade õlletootja. See äriühing, mis varem kandis nime „Firma Gebroeders Swinkels", hakkas alates 1925. aastast kasutama sõna „Bavaria" ning 1930. aastal sai sellest tema nime osa. Bavaria on mitme sõna „Bavaria" sisaldava kaubamärgi ja kujutismärgi omanik. Registreerimisaastad on 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 ja 1995. Saksamaal keelduti osade mainitud kaubamärkide kaitsmisest aastatel 1973, 1992 ja 1993.

22. Nimetust „Bayerisches Bier" on käsitletud päritolutähiste, päritolunimetuste ning muude geograafiliste tähiste kaitset puudutavates kahepoolsetes kokkulepetes, mis on sõlmitud ühelt poolt Saksamaa Liitvabariigi ja teiselt poolt Prantsuse Vabariigi (1961), Itaalia Vabariigi (1963), Kreeka Vabariigi (1964), Šveitsi Konföderatsiooni (1967) ja Hispaania Kuningriigi (1970) vahel.

23. Bayerischer Brauerbund esitas kokkuleppel ühingutega Münchener Brauereien eV ja Verband Bayerischer Ausfuhrbrauereien eV 28. septembril 1993 Saksamaa valitsusele taotluse nimetuse „Bayerisches Bier" registreerimiseks kaitstud geograafilise tähisena määruse nr 2081/92 artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korra kohaselt.

24. Saksamaa valitsus teatas 20. jaanuaril 1994 määruse nr 2081/92 artikli 17 lõike 1 alusel komisjonile taotlusest registreerida nimetus „Bayerisches Bier" kaitstud geograafilise tähisena lihtsustatud korras.

25. Komisjon ja Saksamaa ametiasutused vahetasid toimiku täiendamiseks teavet hulga küsimuste kohta ning toimiku täiendamine lõpetati 20. mail 1997. aastal. Spetsifikaadi lõplik versioon saadeti komisjonile 28. märtsi 2000. aasta kirjaga.

26. Geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste regulatiivkomitee (edaspidi „komitee") arutas mitmel korral komisjoni esitatud kahte määruse eelnõu nimetuse „Bayerisches Bier" registreerimise kohta kaitstud geograafilise tähisena. Arutelud käsitlesid muu hulgas

selliste kaubamärkide olemasolu, mis sisaldavad samuti nimetust „Bayerisches Bier" või selle tõlkeid.

27. Kuna määruse nr 2081/92 artikli 15 teises lõigus ette nähtud enamust ei saavutatud, ei saanud komisjon määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitada. Seetõttu tegi komisjon eelnõu ümber nõukogu määruse ettepanekuks ja nõukogu võttis vastu määruse nr 1347/2001, millega nimetus „Bayerisches Bier" registreeriti kaitstud geograafilise tähisena.

28. Pärast teistes liikmesriikides kõnealuse registreerimise järel toimunud sarnaseid menetlusi esitas Bayerischer Brauerbund hagi Landgericht Münchenile (Müncheni piirkonnakohus), paludes teha Bavariale korralduse anda nõusolek ühe oma rahvusvahelise kaubamärgi, nimelt rahvusvahelise kaubamärgi nr 645 349 (edaspidi „Bavaria kaubamärk"), mis on Saksamaal kaitstud alates 28. aprillist 1995, eemaldamisega kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registrist.

29. Landgericht München rahuldas hagi. Oberlandesgericht München (liidumaa ülemkohus Münchenis) jättis Bavaria poolt selle kohtuotsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse rahuldamata.

30. Bundesgerichtshof peab lahendama kassatsioonkaebuse, mille Bavaria esitas selle otsuse peale ja milles ta palub jätta rahuldamata hagi, millega temalt nõutakse nõustumist oma kaubamärgi kaitse tühistamisega osas, milles kõnealune kaubamärk on registreeritud õllele.

31. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul sõltub käesolevas kohtuvaidluses tehtav otsus määruse nr 1347/2001 kehtivusest, mida on juba arutatud kohtuasjas Bavaria ja Bavaria Italia;[8] asjaolust, kas kaitstud geograafilisel tähisel „Bayerisches Bier" on vanemus Bavaria kaubamärgi ees määruse nr 510/2006 artikli 14 lõike 1 tähenduses; ja samuti asjaolust, kas kõnealune kaubamärk võib vastavalt määruse nr 510/2006 artikli 14 lõikele 2 eksisteerida koos kaitstud geograafilise tähisega.

32. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib seoses kaitstud geograafilise tähise ajalise prioriteediga eelkõige seda, et määruse nr 510/2006 artikli 14 lõikes 1 sätestatud tingimus on täidetud, sest komisjon sai taotluse nimetuse „Bayerisches Bier" registreerimiseks kaitstud geograafilise tähisena 20. jaanuaril 1994, samas kui Bavaria kaubamärgil on vanemus alles alates 28. aprillist 1995. Sama tuleneb ka määruse nr 2081/92 artikli 14 lõikest 1, mida on muudetud määrusega nr 692/2003.

33. Sellest hoolimata kahtleb eelotsusetaotluse esitanud kohus kõnealuse õigusnormi

8 – Viidatud eespool 5. joonealuses märkuses.

kohaldatavuses, sest määruse nr 2081/92 algredaktsiooni artikli 14 lõikes 1 ei viidata vanemuse tuvastamisega seoses mitte taotluse esitamise kuupäevale, vaid kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamiskuupäevale, mida aga artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korra puhul ei kohaldata. Seetõttu tekib küsimus, milline säte reguleerib määruse nr 2081/92 artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafilise tähise vanemust ja eelkõige, millisest hetkest lähtudes tuleb seda arvestada.

34. Neil asjaoludel otsustas Bundesgerichtshof menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 14 lõiget 1 tuleb kohaldada juhul, kui kaitstav tähis on registreeritud nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artikli 17 kohast lihtsustatud korda kohaldades?

2. a) Juhul kui esimesele eelotsuse küsimusele vastatakse jaatavalt, siis millisest hetkest lähtudes tuleb hinnata kaitstud geograafilise tähise vanemust määruse (EÜ) nr 510/2006 artikli 14 lõike 1 tähenduses?

b) Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, siis millise õigusnormi alusel tuleb lahendada vastuolu määruse (EMÜ) nr 2081/92 artikli 17 kohases lihtsustatud korras registreeritud geograafilise tähise ja kaubamärgi vahel ning millel põhineb kaitstud geograafilise tähise vanemus?

3. Kas geograafilise tähise kaitset käsitlevaid siseriiklikke õigusnorme saab kohaldada juhul, kui tähis „Bayerisches Bier” vastab määruses (EMÜ) nr 2081/92 ja määruses (EÜ) nr 510/2006 esitatud registreerimistingimustele, isegi kui määrus (EÜ) nr 1347/2001 on kehtetu?”

IV. Õiguslik analüüs

38. Analüüsin nüüd kahte sellega seoses tekkivat küsimust.

A. *Sissejuhatavad märkused*

39. Esiteks tuleb kindlaks teha, millise ühenduse õigusnormi või õigusnormide alusel tuleb hinnata määruse nr 2081/92 artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korras (edaspidi „lihtsustatud kord") registreeritud kaitstud geograafilise tähise prioriteeti kaubamärgi ees, st tuleb kindlaks teha, kas käesolevas kohtuasjas on asjakohaseks sätteks määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 või määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1.

35. Alustuseks tuleks märkida, et nagu selgub kolmanda küsimuse sõnastusest ja eelotsusetaotlusest, omab kolmas küsimus tähtsust juhul, kui määrus nr 1347/2001, millega nimetus „Bayerisches Bier" registreeriti kaitstud geograafilise tähisena, tunnistatakse Bundesgerichtshofi eelotsusetaotluse esitamise ajal pooleliolnud kohtuasjas Bavaria ja Bavaria Italia [9] esitatud eelotsusetaotluse kohta tehtava otsusega kehtetuks.

40. Teiseks tuleb välja selgitada, milline ajahetk tuleb aluseks võtta, et teha kindlaks, kas lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafiline tähis välistab kõnesoleva kaubamärgi registreerimise.

36. Kuna Euroopa Kohus on vahepeal nimetatud kohtuasjas tehtud otsuses [10] kinnitanud määruse nr 1347/2001 kehtivust ja eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole esitanud täiendavaid asjaolusid, mis võiksid määruse kehtivust mõjutada, ei ole kolmandale küsimusele vaja vastata.

B. *Poolte peamised seisukohad*

37. Ülejäänud kahe küsimuse ja nende alapunktide eesmärk on põhimõtteliselt kindlaks teha, kas kaitstud geograafilisel tähisel „Bayerisches Bier" on vanemus Bavaria kaubamärgi ees, mistõttu võib nende õiguste vastuolu korral tunnistada kaubamärgi kehtetuks.

41. Käesolevas kohtumenetluses esitasid kirjalikke märkusi Bayerischer Brauerbund, Bavaria, Saksamaa, Kreeka, Itaalia ja Madalmaade valitsus ning komisjon. Kõik nimetatud menetluspooled, välja arvatud Itaalia valitsus, osalesid ka 10. juunil 2010 peetud kohtuistungil.

9 – Viidatud eespool 5. joonealuses märkuses.

10 – Viidatud eespool 5. joonealuses märkuses, punkt 115.

42. Ma ei hakka siin kordama poolte argumente, mis hõlmavad tõstatatud probleemide mitmesuguseid õiguslikke käsitlusviise, kuigi nende tulemused on sarnased. Kirjeldan lihtsalt lühidalt poolte pakutud lahendusi eelotsuse küsimustele.

43. Mis puudutab küsimust, milline õigusnorm reguleerib kaitstud geograafilise tähise ja Bavaria kaubamärgi suhteid, siis on Bavaria, Saksamaa ja Madalmaade valitsus ning komisjon põhimõtteliselt ühel meelel selles, et määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1 ei ole kohaldatav lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafilisele tähisele. Enamik menetluspooltest leiab, et kaitstud geograafilise tähise ja Bavaria kaubamärgi suhteid reguleerib ikkagi määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 selle algredaktsioonis. Komisjon aga leiab, et käesoleval juhul on asjakohaseks sätteks määruse nr 510/2006 artikli 13 lõige 1 koostoimes sama määruse artikli 14 lõikega 2.

44. Bayerischer Brauerbund ning Itaalia ja Kreeka valitsus seevastu leiavad, et sellise kaitstud geograafilise tähise vanemust tuleb hinnata määruse nr 510/2006 artikli 14 lõike 1 alusel.

45. Seoses küsimusega, millisest hetkest lähtudes tuleb hinnata lihtsustatud korras registreeritud nimetuse vanemust, on pooled välja pakkunud mitmesuguseid kuupäevi: i) kuupäev, millest alates on asjassepuutuv nimetus kaitstud vastavalt päritoluliikmesriigi õigusele (komisjon ja Kreeka valitsus); ii) kuupäev, mil asjassepuutuv liikmesriik esitab komisjonile registreerimistaotluse (Bayerischer Brauerbund ja Itaalia valitsus); iii) kuupäev, mil komisjonile esitatakse kõik dokumendid, mida taotlus peab sisaldama (mis Bavaria sõnul ei toimunud käesolevas kohtuasjas enne 1998. aasta suve); iv) kuupäev, millest alates võivad asjassepuutuvad ettevõtjad saada teavet registreerimistaotluse kohta, kuna liikmesriik osaleb lihtsustatud korra kohaldamises (Saksamaa valitsus); ja viimasena v) registreerimise avaldamise kuupäev (Bavaria ja Madalmaade valitsus).

C. Hinnang

1. Kohaldatavad õigusaktid

46. Alustuseks tuleks meenutada, et üks kaubamärgiõiguse ja üldisemalt võttes kogu intellektuaalomandi õiguse aluspõhimõtteid on varem kehtiva ainuõiguse ülimuslikkuse

põhimõte ehk üldisemalt öeldes „*first-in-time=first-in-right*" põhimõte, mille kohaselt varasema intellektuaalomandi õiguse omanik võib vastuolu korral nõuda kaitset hilisema intellektuaalomandi õiguse eest. [11]

47. Mis puudutab kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise ning kaubamärgi suhteid, siis kõnealune põhimõte kajastub konkreetsetes õigusnormides, mis on sätestatud nii määruses nr 2081/92 [12] kui ka määruses nr 510/2006 seoses mitmesuguste viidatud vastuoludega. Kõigil neil õigusnormidel on erisugused eesmärgid ning funktsioonid ja neid kohaldatakse eri tingimustel. [13]

48. Esimesel juhul, mis on nimetatud määruse nr 2081/92 artikli 14 lõikes 3 (mis vastab määruse nr 510/2006 artikli 3 lõikele 4), peetakse kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise ning varasema kaubamärgi vahelise vastuolu all silmas olukorda, kus asjassepuutuva nimetuse registreerimine võib kaubamärgi mainet, tuntust ja kasutamise kestust arvestades eksitada tarbijat toote tegeliku olemuse suhtes. Sellisel juhul on varasem kaubamärk kaitstud, sest tähise või nimetuse registreerimisest tuleb keelduda.

49. Teist olukorda reguleerivad nii määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 2 kui ka määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 2. Need sätted käsitlevad olukorda, kus varasema kaubamärgi kasutamine kahjustab kaitstud päritolunimetusele või kaitstud geograafilisele tähisele nimetatud määruste artikli 13 alusel antud kaitset. Nimetatud sätted sisaldavad kooseksisteerimise põhimõtet, st teatud tingimustel võib varasemat kaubamärki vastuolu tekitava nimetuse registreerimisest hoolimata jätkuvalt kasutada.

50. Kolmanda olukorra puhul, mis on vaatluse all ka käesolevas kohtuasjas ja mida reguleerivad määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 ja määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1, on tegemist vastuoluga varasema kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise ning hilisema kaubamärgi vahel, kui kõnealuse kaubamärgi kasutamise tõttu võib tekkida üks nimetatud määruste artiklis 13 kirjeldatud olukord. Nende sätete kohaselt tagatakse kaitse või prioriteet varasemale nimetusele või tähisele, sest sellega vastuolus oleva kaubamärgi registreerimisest tuleb keelduda või see kaubamärk tuleb tunnistada kehtetuks. Varasema kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise olemasolu on seega tegelikult samaväärne vastuolus oleva kaubamärgi registreerimisest keeldumise

11 – Vt selle kohta 16. novembri 2004. aasta otsus kohtuasjas C-245/02: Anheuser-Busch (EKL 2004, lk I-10989, punkt 98).

12 – Järgmised punktid kehtivad nii määruse nr 2081/92 artikli 14 algredaktsiooni kui ka selle määrusega nr 692/2003 muudetud redaktsiooni kohta.

13 – Vt selle kohta seoses määruse nr 2081/92 artikliga 14 eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, punktid 117–123.

põhjusega vastavalt siseriiklikule ja ühenduse/Euroopa Liidu kaubamärgiõigusele. [14]

51. Sellega seoses on kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise vanemus asjassepuutuva kaubamärgi ees ehk teisiti öeldes see registreerimismenetluse hetk, millest alates võib nimetus vastuolu korral takistada kaubamärgi registreerimist, määratletud määruse nr 2081/92 algredaktsiooni artikli 14 lõikes 1 viitega artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäevale, st kuupäevale, mil komisjon avaldab registreerimistaotluse ja sellega seotud teabe. Nii kõnealuse määruse, mida on muudetud määrusega nr 692/2003, artikli 14 lõige 1 kui ka määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1 aga viitavad sellega seoses sisuliselt (varasemale) registreerimistaotluse komisjonile esitamise kuupäevale.

52. Käesolevas kohtuasjas käsitlusel olev probleem seisneb selles, et viidates määruse nr 2081/92 „artikli 6 lõikes 2 sätestatud avaldamise kuupäevale", ei võta selle määruse artikli 14 lõige 1 selle algredaktsioonis (mis tahes põhjusel) arvesse asjaolu, et lihtsustatud korra puhul ei ole sellist avaldamist ette nähtud, samas kui määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1, mida on muudetud määrusega nr 692/2003, ja määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1 näivad olevat lihtsustatud korraga vastavuses *ratione materiae*, pidades silmas seda, et neis tuginetakse registreerimistaotluse komisjonile esitamise kuupäevale.

53. See ei kaalu siiski üles asjaolu, et ei määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1, mida on muudetud määrusega nr 692/2003, ega määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1, millele viidatakse esimeses eelotsuse küsimuses, ei ole kaitstud geograafilise tähise ja asjassepuutuva kaubamärgi vahelisele suhtele *ratione temporis* kohaldatavad.

54. Sellega seoses tuleks esiteks märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt nõuab õiguskindluse põhimõte, et üldreeglina – st välja arvatud juhul, kui ei ole sõnaselgelt sätestatud vastupidist – tuleb kõiki faktilisi olukordi hinnata nende tekkimise ajal kehtivaid õigusnorme arvestades. [15]

55. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu menetluses olevas asjas käsitletav vastuolu tekkis seoses Bavaria kaubamärgi kaitse laienemisega Saksamaale 1995. aastal. Just seoses kõnealuse kaitse laienemisega tuleb vastata küsimusele, kas tähis „Bayerisches Bier" – mille

14 – Vt selle kohta nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), mida on muudetud nõukogu 19. veebruari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 422/2004 (ELT L 70, lk 1; ELT eriväljaanne 17/02, lk 3) artikli 7 lõike 1 punkt k ja nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) artikli 7 lõike 1 punkt k.

15 – Vt selle kohta näiteks 6. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-154/05: Kersbergen-Lap ja Dams-Schipper (EKL 2006, lk I-6249, punkt 42) ja 12. oktoobri 1978. aasta otsus kohtuasjas 10/78: Belbouab (EKL 1978, lk 1915, punkt 7).

lihtsustatud korras registreerimist kaitstud geograafilise tähisena sellel ajal taotleti, kuid mida ei olnud veel registreeritud – oli juba kaitse all või täpsemalt öeldes, kas tal oli prioriteet Bavaria kaubamärgi ees, mis tähendab, et kõnealuse kaubamärgi õiguslik kaitse Saksamaal oli välistatud ja seetõttu tuleks see kehtetuks tunnistada.

56. On ilmne, et asjaolude esinemise ajal reguleeris nimetuse „Bayerisches Bier" registreerimist ja kaitset, sh selle suhteid kaubamärkidega, määrus nr 2081/92 selle algredaktsioonis. Seega tuleb asjassepuutuva olukorra uurimisel võtta aluseks kõnealune õigusakt.

57. Lisaksin, et tegemist ei ole määruse nr 2081/92 algredaktsioonist tuleneva olukorra tulevaste tagajärgedega, mille suhtes saab, nagu Euroopa Kohus on korduvalt leidnud, kohaldada uut õigusnormi, näiteks määruse nr 510/2006 artikli 14 lõiget 1. [16]

58. Käesoleval juhul on pigem küsimus selles, kas teatud hetkel sai asjaomast nimetust pidada ajaliselt esimeseks ja seega võimaliku sellega vastuolus oleva kaubamärgi ees õiguslikku prioriteeti omavaks, mistõttu oleks käesoleval juhul tegemist olukorraga, mis tekkis enne määruse nr 510/2006 jõustumist. Seetõttu võib seda määrust kohaldada nimetatud olukorrale või enne määruse jõustumist omandatud õigustele tagasiulatuvalt üksnes siis, kui selline võimalus nähtub selgelt määruse sõnastusest, eesmärgist või ülesehitusest. [17]

59. Määrus nr 510/2006 sellele siiski ei viita ja seega ei piisa sellest, et määruse nr 2081/92 kohaselt juba registreeritud nimetustele laieneb ka määruses nr 510/2006 sätestatud kaitse kooskõlas selle määruse artikliga 17 ja põhjendusega 19.

60. Lõpetuseks tuleks märkida, et on tõepoolest raske väita, et sellist lihtsustatud korraga tihedalt seotud asjaolu nagu kaitset, mis antakse nimetusele selle suhetes kaubamärgiga kõnealust korda kohaldades, peaks reguleerima määrus nr 510/2006, kui lihtsustatud kord ise on juba määrusega nr 692/2003 tühistatud.

16 – Vt selle kohta näiteks 11. detsembri 2008. aasta otsus kohtuasjas C-334/07 P: komisjon *vs*. Freistaat Sachsen (EKL 2008, lk I-9465, punkt 43) ja 29. juuni 1999. aasta otsus kohtuasjas C-60/98: Butterfly Music (EKL 1999, lk I-3939, punkt 24).

17 – Vt selle kohta näiteks 29. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas C-162/00: Pokrzeptowicz-Meyer (EKL 2002, lk I-1049, punkt 49 ja seal viidatud kohtupraktika). Euroopa Kohtu poolt seoses õigusnormide ajalise kohaldamisega sätestatud põhimõtete kohta vt minu 10. novembri 2009. aasta ettepanek kohtuasjas C-357/09 PPU: Kadzoev (EKL 2009, lk I-11189, ettepaneku punktid 56–59).

61. Järelikult ei ole käesolevas kohtuasjas, kus kaitstud geograafiline tähis registreeriti seaduslikult, kohaldades määruse nr 2081/92 algredaktsiooni artiklis 17 sätestatud lihtsustatud korda, määruse nr 510/2006 artikli 14 lõige 1 kohaldatav.

62. Seetõttu tuleb selle registreerimismenetluse hetke kindlaksmääramisel, millest alates võib selline kaitstud geograafiline tähis takistada kaubamärgi seaduslikku registreerimist, võtta aluseks määrus nr 2081/92, eelkõige selle artiklid 14 ja 17, võttes arvesse selle määruse sõnastust, eesmärki ja ülesehitust, mille osad need sätted on, kui vastus ei tulene otseselt nende sätete sõnastusest. [18]

2. Hetk, millest alates võib lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafiline tähis takistada selle tähisega väidetavalt vastuolus oleva kaubamärgi registreerimist

63. Nagu juba märgitud, sätestab määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1, mis hõlmab eelotsusetaotluse esitanud kohtus arutlusel oleva olukorraga sarnaseid olukordi, kuna see reguleerib kaubamärgi registreerimist, võttes arvesse kõnealuse määruse alusel tähistele ja nimetustele antud kaitset, nimetuse registreerimistaotluse avaldamise kuupäeva – vähemalt tavamenetluse kohaselt registreeritud nimetuste puhul – hetkena, millest alates vastuolus oleva kaubamärgi registreerimine ei ole lubatud. [19]

64. Kuna kõnealune kuupäev ei ole kohaldatav nimetustele, mida soovitakse registreerida lihtsustatud korras, mis ei näe ette registreerimistaotluse avaldamist vastavalt määruse nr 2081/92 [20] artikli 6 lõikele 2, tuleb vastata järgmisele küsimusele: millist lihtsustatud registreerimiskorra kohaldamise hetke saab pidada määruse nr 2081/92 artikli 14 lõikes 1 sätestatud kuupäevaga toimelt samaväärseks?

65. Sellega seoses tuleks meeles pidada, et esiteks on nii määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 kui ka artikli 14 lõike 3 eesmärk takistada

18 – Vt sellega seoses 17. novembri 1983. aasta otsus kohtuasjas 292/82: Merck (EKL 1983, lk 3781, punkt 12) ja 20. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-265/08: Federutility jt (EKL 2010, lk I-3377, punkt 18).

19 – Vt eelkõige eespool punkt 50.

20 – Tuleks märkida, et määruse nr 2081/92 sõnastus ei välista *a priori* kõnealuse määruse artikli 14 lõike 1 kohaldamist nimetustele, mis on registreeritud lihtsustatud korras; lisaks oleks see vastuolus asjaoluga, et kõnealuse määruse artikli 14 lõikeid 2 ja 3 on järjepidevalt peetud lihtsustatud korra puhul kohaldatavateks (vt ainult näiteks eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 111 jj).

registreerimist [21] – esimese eesmärk on takistada kaubamärkide registreerimist ning teise nimetuste ja tähiste registreerimist –, samas kui määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 2 järgib mõnevõrra teistsugust loogikat, sest see sätestab, et teatud tingimustel võib kooseksisteerimise põhimõttest tulenevalt olemasolevat kaubamärki jätkuvalt kasutada, vaatamata sellega vastuolus oleva kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise registreerimisele ja pärast seda.

66. Teiseks, kuigi määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 2 kohaselt tuleb olukorda analüüsida *pärast registreerimist*, ja seda nõutakse muu hulgas nendelt ametiasutustelt ja kohtutelt, kelle kohustuseks on vastavaid sätteid kohaldada, peavad ühenduse ja liikmesriikide pädevad ametiasutused, kelle kohuseks on artikli 14 lõigete 1 ja 3 kohaldamine, hindama *enne* kaubamärgi või kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise *registreerimist*, kas kõnealustes sätetes ette nähtud tingimused on täidetud. [22]

67. Kolmandaks tuleks sellega seoses märkida, et hetk, millele viitab määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 seoses tavalise registreerimismenetlusega – nimelt registreerimistaotluse avaldamise kuupäev – on esimene nimetatud menetluse hetk, mil nimetuse või tähise käimasolevast registreerimismenetlusest teatatakse kõigile kaubamärkide registreerimise eest vastutavatele siseriiklikele ametiasutustele ja ka huvitatud kolmandatele isikutele ning ettevõtjatele, et seda asjaolu saaks arvesse võtta nende kaubamärkide registreerimisel, mis võivad olla niisuguste kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähisega vastuolus.

68. Seoses lihtsustatud korras registreeritud nimetustega tuleks märkida, et esimene menetluse hetk, mil kõik ühenduse ametiasutused ja ettevõtjad saavad teada nimetuse lihtsustatud korras registreerimisest, on registreerimise avaldamine Euroopa Liidu Teatajas vastavalt määruse nr 2081/92 artiklile 17 koostoimes selle määruse artikliga 15.

69. Seetõttu leian, et määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 mõistelist raamistikku ja eesmärki arvestades on nimetatud kuupäev – st kuupäev, mil esimest korda ühenduse tasandil avalikustatakse lihtsustatud korras registreeritud nimetustele antud kaitse – see kuupäev, millest lähtuvalt tuleb hinnata selliste

21 – Vt seoses määruse nr 2081/92 artikli 14 lõikega 3 minu ettepanek eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuasjas Bavaria ja Bavaria Italia, punktid 128, 129 ja 152.

22 – Vt selle kohta eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, punktid 118 ja 119.

nimetuste prioriteeti nimetatud määruse artikli 14 lõike 1 tähenduses.

70. Niisugust tõlgendust kinnitavad eelkõige kaalutlused, mis puudutavad seda, kuidas kõnealuse õigusnormi kohaldamine peaks tegelikult toimima.

71. Seega tuleks meeles pidada, et määruse nr 2081/92 artikli 14 lõige 1 näeb, nagu ilmneb selle sätte esimesest lõigust, esmajärjekorras ette taotletava kaubamärgi registreerimisest keeldumise põhjuse ja alles seejärel, nagu ilmneb kõnealuse sätte teisest lõigust, kõnealuse kaubamärgi kehtetuks tunnistamise põhjuse juhul, kui see on registreeritud nimetatud registreerimise keeldu rikkudes.

72. On siiski selge, et kaubamärkide registreerimise eest vastutavad ametiasutused saavad kaitset, mis on tagatud nimetusele, mille registreerimist kõnealuse määruse kohaselt taotletakse, ja eelkõige sellest keeldumise põhjusi arvesse võtta ainult siis, kui neile on sellest nimetusest teatatud enne nimetusega vastuolus olla võiva kaubamärgi registreerimist.

73. Teiseks tuleneb minu arvates ka õiguskindluse põhimõttest, et nimetuse lihtsustatud korras registreerimise taotlemine ei saa välistada kaubamärgi registreerimist enne kõnealuse kaitstud geograafilise tähise või kaitstud päritolunimetuse registreerimise avaldamist.

74. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tähendab õiguskindluse põhimõte, et ühenduse/Euroopa Liidu õigusnormid peavad andma asjaomastele isikutele täpselt teada neile nende õigusnormidega kehtestatud kohustuste ulatuse. [23]

75. Seega leidis Euroopa Kohus kohtuotsuses Prosciutto di Parma, mis käsitles lihtsustatud korras registreeritud kaitstud päritolunimetust, et kooskõlas õiguskindluse põhimõttega tähendab konkreetne tingimus, näiteks see, et kõnesoleva toote viilutamine ja pakendamine peab toimuma tootmispiirkonnas, kolmandate isikute jaoks kohustust sellisest tegevusest hoiduda ja järelikult, kuna kõnealust tingimust ei tehtud kolmandatele isikutele teatavaks nõuetekohase avalikustamisega ühenduse õigusaktides, nagu käesoleval juhul vaatluse all olevas registreerimismääruses, ei saa sellele tugineda nende vastu algatatud siseriiklikus kohtumenetluses. [24]

76. Käesoleva kohtuasjaga seoses tuleks märkida, et see käsitleb tähise või nimetuse

23 – Vt 20. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-469/00: Ravil (EKL 2003, lk I-5053, punkt 93), 20. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-108/01: Prosciutto di Parma (EKL 2003, lk I-5121, punkt 89) ja 1. oktoobri 1998. aasta otsus kohtuasjas C-209/96: Ühendkuningriik *vs.* komisjon (EKL 1998, lk I-5655, punkt 35).

24 – Eespool 23. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Prosciutto di Parma, punktid 91–96.

lihtsustatud korras registreerimise kontekstis menetlusetappi või meedet, mis võib välistada kaubamärgi registreerimise.

77. Käesoleval juhul tähendab see kolmandate isikute kohustust mitte taotleda registreerimist, kui kaubamärk võib sattuda vastuollu asjassepuutuva nimetusega. Lisaks paneb see kaubamärkide registreerimise eest vastutavatele pädevatele asutustele kohustuse keelduda sellise kaubamärgi registreerimisest.

78. Kuna lihtsustatud korra puhul tehakse huvitatud kolmandatele isikutele või asjassepuutuvatele ametiasutustele nõuetekohaselt teatavaks ainult kaitstud päritolunimetuse või kaitstud geograafilise tähise registreerimine, saab määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 välistava mõju määratleda õiguskindluse põhimõttele tuginedes üksnes viitamisega kõnealusele meetmele, mitte aga niisugusele varasemale meetmele nagu registreerimistaotluse esitamine komisjonile.

79. Mis puudutab eelkõige lihtsustatud korras registreerimise taotlust, siis avalikustamata jätmist ei saa ilmselgelt korvata sellise väheseotud asjaoluga, et, nagu mõned menetluspooled on õigesti märkinud, vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab siseriiklikul kohtul tõhusa kohtuliku kaitse tagamiseks olema võimalus hinnata nimetuse lihtsustatud korras registreerimise taotluse õiguspärasust. [25]

80. Mis puudutab ettevõtjaid või vähemalt mõnda neist, siis minu arvates ei saa ka väita seda, et lihtsustatud korras registreerimise taotluse avaldamine ei olnud määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 kohaselt vajalik, sest nagu on sätestatud määruse artikli 17 lõikes 1, põhines see taotlus igal juhul nimetusel, millel oli juba siseriiklikul tasandil õiguslik kaitse, millest ettevõtjad pidid juba teadma.

81. Kuigi vastab tõele, et lihtsustatud korra kohaldamine eeldab muu hulgas seda, et nimetus, mida liikmesriik soovib registreerida, peab olema selles liikmesriigis õiguslikult kaitstud – või liikmesriikides, kus kaitsesüsteem puudub, kasutamise käigus

25 – Vt selle kohta eelkõige 6. detsembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-269/99: Carl Kühne jt (EKL 2001, lk I-9517, punktid 57 ja 58) ja eespool 5. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Bavaria ja Bavaria Italia, punkt 57.

kinnistunud, [26] – tuleb rõhutada, et registreerimine kõnealust korda kohaldades ei tähenda pelgalt siseriiklikul tasandil kehtiva kaitse laiendamist ühenduse/Euroopa Liidu tasandile. [27]

82. Seega võib geograafilisele tähisele või nimetusele siseriikliku õiguse alusel tagatud kaitse ulatus territoriaalse kohaldamisala erinevust arvesse võtmata olla oluliselt erinev ja piiratum kui määruse nr 2081/92 kohaselt registreeritud kaitstud geograafilisele tähisele või kaitstud päritolunimetusele tagatud kaitse ulatus, nagu see on ka käesolevas kohtuasjas.

83. Järelikult ei saa tugineda päritolunimetuse olemasolule või täpsemalt selle siseriikliku kaitsesüsteemi kohasele avaldamisele määruse nr 2081/92 artikli 14 lõike 1 tähenduses, et kompenseerida asjaomase nimetuse lihtsustatud korras registreerimise taotlemisega seotud avalikustamise ja õiguskindluse puudumist.

84. Lõpetuseks tuleb rõhutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale on määruse nr 2081/92 eesmärk tagada määrusega hõlmatud geograafiliste nimetuste ühtne kaitse kogu ühenduses/Euroopa Liidus. [28]

85. Jättes kõrvale õiguskindluse küsimuse, mille selline lähenemisviis kahtlemata tõstatab, oleks minu arvates vastuolus ühtse kaitsega, mille tagamine on määruse nr 2081/92 alusel kehtestatud süsteemi eesmärk, kui nimetuse või tähise vanemust nimetatud määruse artikli 14 lõike 1 tähenduses tuleb hinnata lihtsustatud korra kontekstis, nagu väidavad mõned menetluspooled, lähtudes hetkest, mil vastavale nimetusele tagati kaitse päritoluliikmesriigi õiguse alusel, või riikliku kaitsesüsteemi puudumise korral lähtudes hetkest, millest alates oli nimetus kasutamise käigus kinnistunud.

86. Lisaks ei võta selline lähenemisviis nõuetekohaselt arvesse eespool osutatud erinevust [29] määrusega nr 2081/92 hõlmatud nimetuste ja tähiste ning nende aluseks olla võivate siseriiklikult kaitstud nimetuste vahel.

26 – Vt näiteks 25. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-66/00: Bigi (EKL 2002, lk I-5917, punkt 28).

27 – Vt selle kohta eespool 23. joonealuses märkuses viidatud kohtuotsus Prosciutto di Parma, punktid 97 ja 98.

28 – Vt selle kohta muu hulgas 8. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-478/07: Budějovický Budvar (EKL 2009, lk I-7721, punkt 107) ja 7. novembri 2000. aasta otsus kohtuasjas C-312/98: Warsteiner Brauerei (EKL 2000, lk I-9187, punkt 50).

29 – Punktid 80–82 eespool.

87. Eeltoodud kaalutlustest lähtudes teen ettepaneku vastata teisele küsimusele, et määrust nr 2081/92 tuleb tõlgendada nii, et määruse artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafilise tähise vanemuse hindamisel kõnealuse määruse artikli 14 lõike 1 tähenduses tuleb lähtuda registreerimise avaldamise kuupäevast.

V. Ettepanek

88. Seega teen Euroopa Kohtule ettepaneku vastata esitatud eelotsuse küsimustele järgmiselt:

1. Nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artikli 14 lõige 1 ei ole kohaldatav juhul, kui kaitstud päritolunimetus on seaduslikult registreeritud nõukogu 14. juuli 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2081/92 põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korra alusel.

2. Määrust nr 2081/92 tuleb tõlgendada nii, et määruse artiklis 17 ette nähtud lihtsustatud korras registreeritud kaitstud geograafilise tähise vanemuse hindamisel kõnealuse määruse artikli 14 lõike 1 tähenduses tuleb lähtuda registreerimise avaldamise kuupäevast.